

אמא יקרה / דן אברמוביץ'

דברים בהלוויה

לפני שנים, לפני שהמחלה הארורה התגנבה אלייך, דיברת על כך שאינך רוצה לסיים את החיים במצב של חוסר אונים מוחלט, או להיות נטל. חס וחלילה!

תמיד היית כל כך מרצית, פעלתנית, נהנית ואהבת לתת, לטפל ולעשות.

אמא, כל כך אהבנו את הצחוק שלך. כשצחקת, צחקת עם כל הגוף. היית אמא, שאהבה לטייל בארץ ובעולם, שקראה כל כך הרבה ספרים והתעקשה להמשיך לקרוא עם זכוכית מגדלת, גם כאשר רק עין אחת תפקדה חלקית. כל כך אהבה לטגן ולאפות, בישולים ועוגות לתפארת.

קניית מתנות בטיולים עמדה גבוה מאוד בסדר העדיפויות. סחבת את אבא לימים ארוכים ומייגעם בקניות. וחס וחלילה לא לשכוח אף אחד.

תמיד צחקנו כשקראת לעצמך פחדנית - המלחמה, הגטו, אושוויץ, הנדידה דרך אירופה, חציית האלפים ברגל, שבועיים בספינת המעפילים המפורסמת "חנה סנש", בתנאים כל כך קשים. זאת לא תמונה של פחדנית.

לא היית זהירה במיוחד, הלכת זקופה מאוד, עם מבט כלפי מעלה, מה שגרם לך לנפילות די דרמטיות, אבל תמיד קמת מייד, לפעמים גם מדממת, והכרזת בחיוך שהכל בסדר. לא היה מתאים לך להיות מטופלת לאורך שנים. בכלל לא.

למזלנו, יש לנו שעות של וידאו מהביקורים שלנו עם הבנות - בבית, במרפסת, בארוחת ארבע וכמובן בגינה שבניתם לתפארת. מחמם את הלב לראות אותך ואת אבא צעירים ומלאי מרץ. אמא, את עוד פעם עם אבא. שמחה, צעירה, מלאת מרץ וצוחקת.

ארן ואני רוצים להודות לכל הצוות הנהדר של בית הדר על כל העזרה והתמיכה - **תודה ענקית לכולכם!** לנעמי נוימן, שתמיד דאגה שנקבל אינפורמציה מעודכנת וניראה את אמא בסקיפ כל שבוע. לאיימן שדאג להביא את אמא לסקיפ כל שבוע כך שנוכל לראות, לדבר אליה ולנסות לתקשר איתה. תודה מיוחדת לנעמי ארז שביקרה את אמא ודאגה לה במשך שנים - עד הסוף. לדורית, שטיפלה ודאגה שנהיה מעודכנים ברציפות על מצבה של אמא לקראת הסוף.

אם שכחתי להזכיר שם - איתכם הסליחה.

